

ГРОЗДАНА.

Азъ мыслижъ, че Ева ѳе была твърдѣ горделива като ѳе пожѣлала да бѣде мѣдра като Бога. Мыслижъ още, че ѳе была твърдѣ лакома. Ако небѣше имало, що да яде, щехъ да ѳ опростѣ; но тя имаше толко-ва си други нѣща. Струва ми ся, че ако да бѣхъ была азъ на нѣйно мѣсто, нещехъ нищо да сѣнувамъ за тѣзи лошы ябѣлки.

УЧИТЕЛКА.

Ако разговорѣтъ ни небѣше былъ никакъ толко дългъ, щехъ да ви прикажѣмъ ѳеднѣ хубавѣ исторіѣ, на която мя подсѣтихте, но туй щѣ направѣмъ другъ пѣтъ.

ГРОЗДАНА.

Ахъ! сладко учителко, азъ съмъ увѣрена, че тѣзи господжицы нещѣ никакъ домърви за да ви слушать: прикажете ни тази исторіѣ, молижъ вы.

УЧИТЕЛКА.

Що казвате вый господжицы?

СВИТѢ ЗАЕДНО.

Желаемъ да ѳ чuemъ.

УЧИТЕЛКА.

Единъ день, ѳединъ царъ, който бѣше излѣзълъ на ловъ, ся побърка, като диреше пѣтя, чу да ся хоротува, и като приближи тамо отъ дѣто излѣзваше гласѣтъ, видѣ ѳединъ человекъ и ѳеднѣ женѣ, които работехъ и сѣчехъ дървѣя, жената думаше.